

R 5134 (page 358)

“ஏழூழுபது தரம் மன்னித்தல்”

FORGIVE SEVENTY TIMES SEVEN

மத்தேயு 18:15-35

“ஓருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனத ருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஓருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்.”

- எபேசியர் 4:32

இன்றைய பாடமானது, ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவனுக்கும் மிகவும் ஆசீர்வாதமானதாய்க் காணப்படும்; இன்னுமாக, இப்பாடமானது அவன் தெய்வீக எதிர்ப்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப முழுமையாய்க் காணப்படுவானானால், அவனுக்கு நித்தியத்திற்குரிய ஜீவனையும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. இப்பாடமானது மற்றவர்களுக்கும் நன்மை கொடுக்கிறதாக இருப்பினும், விசேஷமாக இது அர்ப்பணம் பண்ணியுள்ளவர்களுக்கு அதாவது, கிறிஸ்துவைத் தலையாகக் கொண்டிருக்கும் சபைக்கு அதாவது, கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கங்களுக்கு உரியதாகும்.

ஆண்டவருடைய பின்னாடியார்களுக்குரிய அவரது சட்டம் பின்வருமாறு . . . ஒருவேளை ஒரு சகோதரன், உனக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தால், அவ்விஷயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வரத்தக்கதாக, ஓர் புரிந்துகொள்ளப்படுதலுக்குள் வருவதற்கென இவ்விஷயத்தோடு, அவனிடம் தனிமையில் சென்று முயற்சிக்க வேண்டும். ஆனால், இது போதுமானதாக இராமல், விஷயம் அலட்சியம் செய்ய முடியாதது என நீ கருதினால், காரியம் எதையும் விவரிக்காமல், உன்னோடு கூட இரண்டு நபர்களை அழைத்துக் கொண்டு, குற்றம் புரிந்தவரிடத்தில் செல்ல வேண்டும்; அதாவது, உனக்கும் அவனுக்கும் அறிவுரைக் கூறத்தக்கதாக, காரியத்தை அந்த இரண்டு நபர்களும் கேட்கத்தக்கதாக, முன்கூட்டியே அவர்களிடம் விஷயத்தைக் கூறாமல் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்.

இந்த இரண்டு நபர்களின் முடிவும், இவர்களின் அறிவுரையும் உண்ணாலும், அவனாலும் பின்பற்றப்பட வேண்டும். ஒருவேளை இந்த இரண்டு நபர்களும் நீ தவறு செய்துள்ளதாகக் கூறினால், தவறு செய்துள்ளதை நீ ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை நீ தவறு செய்யவில்லை என்று இந்த இரண்டு நபர்கள் கூறியும், உனக்குப் பாதகம் பண்ணினவன், இவர்களது ஆலோசனைக்குச் செவிசாய்க்க மறுத்துவிட்டு, உனக்குப் பாதகம் செய்வதில் தொடர்ந்துக் கொண்டிருந்தால், மேலும் இதனை சபைக்குத் தெரிவிக்குமளவு முக்கியமானதாகக் கருதினால், அதைத் தெரிவிக்கும் சுயாதீனத்தில் நீ காணப்படுகின்றாய். உங்கள் இருவர் மீதான சபையின் முடிவே இறுதியானதாகும். சபைக்குச் செவிசாய்க்க மறுப்பவர் வெளியாளாகக் கருதப்பட வேண்டும். அதுவும் இப்படிச் செய்வது அவனுக்குப் பாதகம் பண்ண வேண்டும் என்றில்லாமல் மாறாக, அவனது போக்கு மாற்றப்படுவது வரையிலும் சபையில் அவன் ஏதேனும் ஸ்தானங்களில் நியமிக்கப்படுவதிலிருந்து அவன் விலக்கி வைக்கப்படுகின்றான். தெய்வீக வழிநடத்தல் எவ்வளவு எளிமையாய் உள்ளது. இதனை பின்பற்றுகையில் எத்துணை ஆசீர்வாதம் கடந்து வரும்!

“ஏழூழுபது தரம் மன்னித்தல்”

ஒரு சகோதரன் எத்தனைமுறை மீறுதல் பண்ணி மன்னிப்பைக் கேட்கலாம் என்றும், அவன் எத்தனைமுறை மன்னிக்கப்படலாம் என்றும், ஏழூழுமுறை மன்னித்தல் வரையறையாக

R5134 : page 359

வைத்துக்கொள்ளலாமா என்றுமள்ள கேள்வியைப் பரிசுத்தவானாகிய பேதுரு கேட்டார். எவ்விதமான வரையறையும் இல்லை என்றும், தவறை ஒப்புக்கொண்டு, மன்னிப்புக் கேட்கும் எந்தக் கோதானும் மன்னிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், ஒருவேளை 490 முறை மன்னிப்பு மீண்டும் மீண்டுமாகக் கேட்கப்பட்டாலும், மன்னிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஆண்டவர் கூறினார். வேறு எதுவும் வழியில்லை; மன்னிப்புக் கேட்கப்பட்டால், அது வழங்கப்படுவது கடமையாகும். ஆண்டவருடைய இந்த அறிவுரையைப் பின்பற்றுவதினால் வரும் பின்விளைவுகளைக்குறித்து நாம் மிகவும் பயந்தவர்களாகக் காணப்படக்கூடாது; அவருடைய ஞானம் நம்மைத் தவறாய் வழிநடத்தவில்லை என்ற உறுதியுடன் பொறுப்பை நாம் அவர்மேல் வைத்துவிட வேண்டும்.

பின்னர் நமது கர்த்தர், பரலோக வகுப்பாராகிய இராஜ்யம் குறித்து அதாவது, தற்போது கருநிலையில் காணப்படும் சபை தொடர்பான விஷயத்தில், இக்காரியத்தை விவரிக்கும் வண்ணமாக

ஒர் உவமையைக் கூறினார்; ஒரு குறிப்பிட்ட இராஜா தம்முடைய ஊழியக்காரர்களிடம் கணக்கை விசாரித்தார். இப்படிக் கணக்குப் பார்த்தபோது, ஒருவன் பதினாயிரம் தாலந்துகள் தனக்குக் கடன் பட்டிருப்பதை அறிந்தார். ஆகையால், அவனையும் அவனுடைய பெண் ஜாதியையும், அவனுக்குண்டான யாவற்றையும் கடனைத் தீர்க்கத்தக்கதாக விற்கும்படி, அவனுக்கு இராஜா கட்டளையிட்டார். அந்த ஊழியக்காரனோ, இராஜாவின் பாதங்களில் விழுந்து, தம்மிடத்தில் இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு, தான் கடனை அவருக்குக் கொடுத்துத் தீருவதாகக் கூறினான். இராஜா மனமிரங்கி, அவனை விடுதலைப்பண்ணி, கடனையும் அவனுக்கு மன்னித்துவிட்டார்.

“தன்னிடத்தில் நாறு வெள்ளிப்பணம் கடன்படிருந்த...”

இப்படியாக விடுதலையாகி வெளிவந்த அந்த ஊழியக்காரன், அவனிடத்தில் கடன்பட்டிருந்தவர்களைத் தேடிச் சென்றான்; இவ்வழியியக்காரன் இராஜாவினிடத்தில் கடன்பட்டிருந்த தொகையோடு ஒப்பிடுகையில், மிகவும் குறைவான தொகையாகிய நாறு வெள்ளிப்பணம் தன்னிடத்தில் கடன்பட்டிருந்த தன்னுடைய சக ஊழியக்காரனைக் கண்டுபிடித்தான். “அப்படியிருக்க, அந்த ஊழியக்காரன் புறப்பட்டுப்போகையில், தன்னிடத்தில் நாறு வெள்ளிப்பணம் கடன் பட்டிருந்தவனாகிய தன் உடன்வேலைக்காரரில் ஒருவனைக் கண்டு, அவனைப் பிடித்து, தொண்டையை நெரித்து: நீ பட்ட கடனை எனக்குக் கொடுத்துத் தீர்க்கவேண்டும் என்றான். அப்பொழுது அவனுடைய உடன் வேலைக்காரன் அவன் காலிலே விழுந்து: என்னிடத்தில் பொறுமையாயிரும், எல்லாவற்றையும் உமக்குக் கொடுத்துத் தீர்க்கிறேன் என்று, அவனை வேண்டிக்கொண்டான். அவனோ சம்மதியாமல், போய், அவன் பட்ட கடனைக் கொடுத்துத் தீர்க்குமளவும் அவனைக் காவலில் போடுவித்தான். நடந்ததை அவனுடைய உடன் வேலைக்காராகள் கண்டு, மிகவும் துக்கப்பட்டு, ஆண்டவனிடத்தில் வந்து, நடந்ததையெல்லாம் அறிவித்தார்கள். அப்பொழுது, அவனுடைய ஆண்டவன் அவனை அழைப்பித்து: பொல்லாத ஊழியக்காரனே, நீ என்னை வேண்டிக்கொண்டபடியினால் அந்தக் கடன் முழுவதையும் உனக்கு மன்னித்துவிட்டேன். நான் உனக்கு இரங்கினதுபோல, நீயும் உன் உடன்வேலைக்காரனுக்கு இரங்கவேண்டாமோ என்று சொல்லி, அவனுடைய ஆண்டவன் கோபமடைந்து, அவன் பட்ட கடனையெல்லாம் தனக்குக் கொடுத்துத் தீர்க்குமளவும் உபாதிக்கிறவர்களிடத்தில் அவனை ஒப்புக்கொடுத்தான்” (மத்தேயு 18:28-34).

“இங்குள் முக்கியமான யூப்பினை”

இங்கு என்ன பாடம் உள்ளது? கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் நம்மீது மனமிரங்க வேண்டுமென நாம் விரும்புவதுபோன்று, நாமும் ஒருவர் மீதொருவர் மனமிரக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும்

R5135 : page 359

என்பதே பாடமாக உள்ளது. நம்முடைய பாடத்தின் ஆதார வசனத்தில், நமக்கான இந்தப் படிப்பினை உள்ளது. நாம், “ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்” (எபேசியர் 4:32) என்ற வசனத்தினால் நாம் காணப்பட வேண்டும். நம்முடைய குறுங்களை அவர் தினாந்தோறும் தொடர்ந்து மன்னித்துக் கொண்டிருப்பதுபோன்று, நாமும் ஒருவருக்கொருவர் காணப்பட வேண்டும். நாம் கர்த்தருக்குட்பட்டிருக்கும் கடனுக்கு முன்பாக, மற்றவர்கள் நமக்கு எதிராகச் செய்துள்ள குற்றங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், அவைகள் அற்பமானவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. ஆகவே, நம்மிடத்தில் மன்னிப்புக் கேட்கும் யாவருக்கும் நாம் “ஏழேழுமுபது தரம்” மன்னிப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். இப்படியாக, நாம் இரக்கத்ததைக் காட்டும்போது, நாம் தெய்வீக்க குணலட்சணத்தைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகக் காணப்படுவோம். மேலும், நம்முடைய இருதயங்கள் மற்றும் ஜீவியங்கள் மீதான இதன் தாக்கம் நம்மைக் கண்ணியப்படுத்தக் கூடியதாகக் காணப்படும். நமது கர்த்தர் இயேசு, பிதாவின் தற்சொருபமாக இருக்கின்றார்; மேலும், நாம் அன்பு, பெருந்தன்மை எனும் பண்புகளைப் பின்பற்றுகையில், நாம் அதிகமதிகமாய்க் கிறிஸ்துவின் சாயலில் காணப்படுவோம் மற்றும் இப்படியாகத் தேவனின் சாயலிலும் காணப்படுவோம்.

“தேவனும் உங்களுக்கு இப்படியே செய்வார்”

கிறிஸ்துவினுடைய சர்வத்தின் அங்கங்களாகிய சபையின் விஷயத்தில், பரம பிதா கையாளும் கொள்கையை அவருடைய உவமை போதிப்பதாக நமது கர்த்தர் இயேசு விவரிக்கின்றார். இவர்கள் அனுதாபமற்றவர்களாகவும், கடுமையானவர்களாகவும் ஒருவேளை காணப்பட்டார்களானால், ஒருவேளை இவர்கள் நீதியின் விஷயங்களில் தங்களது சகோதரர்களைக் கடுமையாகக் கையாளுவார்களானால், பரம பிதாவும் இவர்களை இப்படியே கையாளுவார் மற்றும் இவர்களுடைய

குறைவுகள் அனைத்திற்கும் இவர்களைக் கணக்கு விசாரிப்பவராகக் காணப்படுவார். இப்பாடத்தின் முக்கியத்துவத்தைக்குறித்து, தேவனுடைய ஜனங்கள் உணர்ந்துக்கொள்வார்களானால், சகோதரர்களின் குற்றங்களையும், குறைபாடுகளையும் மன்னிக்கும் தன்மையானது அவர்களுக்கு மிகவும் தாராளமாகவும், மிகவும் சர்வ சாதாரணமான பழக்கமாகவும் ஆகிவிடும். பரம பிதாவிடம் இருந்து கடந்துவரும் நம்முடைய ஒவ்வொரு பரிபூரணமின்மைக்கான முழுமையான தண்டனையையும், அத்தன்டனையை இரத்துச் செய்யப் பிதா மறுத்துவிடுவதையும் நம்பில் எவரால் சகிக்கக்கூடும்?

தேவனுடைய குணலட்சணத்தில் நாம் பயிற்சி பெறுவதன் மூலமாகவும், விசவாச வீட்டார் அனைவரிடமும் நாம் அதிகமதிகமாக இரக்கமும், தயாளமும் கொண்டவர்களாக ஆகுவதன் மூலமாகவும், நம்மீது பாராட்டப்பட்ட தேவனுடைய இரக்கத்தை நாம் உணர்ந்துள்ளதைத் தெரிவிக்கின்றவர்களாகக் காணப்படுவோம். நாம் சகோதர சகோதரர்களிடத்தில் இரக்கமுள்ளவர்களாகக் காணப்படும்போது, இயல்பாகவே நாம் சகல மனுஷர்களிடத்திலும் பெருந்தன்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுவோம். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், நம்முடைய பெலவீணங்களையும், குறைவுகளையும் நாம் உணர்ந்து, நினைவில் கொண்டிருக்கையில், இது நம்மை, சகோதரர்களிடத்திலும், சகல மனுஷர்களிடத்திலும் அனுதாபம் கொள்ளச் செய்திடும். இரக்கத்திலும், தாராளத்தன்மையிலும்/பெருந்தன்மையிலும், அனுதாபத்திலுந்தான் தேவன் பிரியப்படுகின்றார். இந்த ஆவியின் கிருபைகளை விருத்திச் செய்கின்றவர்கள், கர்த்தருடைய பார்வையில் பிரியமாய்க் காணப்படுவார்கள்; மற்றும் இயேசுவோடு, அவருடைய மகிழையின் சிங்காசனத்தில் பங்கடைவகற்கும் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டுத் தகுதியாக்கப்படுவார்கள்; ஏனைனில், தெளிவான அறிவின் கீழ் மற்றும் இராஜ்யத்தில் அருளப்படும் உதவியுடன் தெய்வீகக் கிருபை மற்றும் ஆச்சிர்வாதத்திற்குள் திரும்பிடும் ஆயிரமாயிரமான மனுக்குலத்திற்கு இரக்கம் காட்டுவதே, மாபெரும் மேசியாவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படப் போவதற்கான நோக்கமாகும்.

“ஆதாமின் யாவும் குறிப்பிடப்படவில்லை”

இந்த உவமையானது, ஆதி பாவத்திற்கான தெய்வீக மன்னிப்பைக் குறிப்பிடுவதாக நாம் புரிந்துக்கொள்ளக் கூடாது. இரக்கத்திற்காக நாம் கூக்குராலிடுவதற்கென, ஆதாமின் பாவும் ஒன்றும் மன்னிக்கப்படுவதில்லை. ஆதாமும், முழுச் சந்ததியும் இரக்கத்திற்காகக் கேட்டாலும், தெய்வீக வழியாகிய இயேசுவின் மூலம் அதாவது, அவருடைய இரத்தத்தின் மீதான விசவாசத்தின் மூலமாக அல்லாமல், மற்றபடி எந்த இரக்கத்தையும் அடைந்திருக்க முடியாது. இயேசு தம்முடைய பலியை நிறைவேற்றி, பரத்திற்கு ஏறி, தம்முடைய புண்ணியத்தின் வாயிலாகப் பிதாவிடத்திற்கு வருபவர்கள் சார்பாக அவர் பிதாவின் முன்னிலையில் தோன்றாதது வரையிலுங்கூட, இந்த மன்னிப்பு (ஆதாமின் பாவத்திற்கான மன்னிப்பு) அருளப்படவும் முடியாது.

“நாங்கள் எங்களுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட தப்பிதங்களை மன்னிக்கிறதுபோல, எங்களுடைய தப்பிதங்களையும் மன்னியும்” என்று ஜெபத்தில், நமது கர்த்தரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாவங்கள் குறித்தே அதாவது, பின்னர் ஏற்படும் பாவங்கள் குறித்தே இவ்வுமையானது குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வுமையில் இவர்கள் ஊழியக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்; ஆனால், பாவிகளாகிய உலகத்தாரோ, தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் என்றில்லாமல், அந்நியர்கள், பரதேசிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். விசவாசத்தின் மூலமாகவும், அர்ப்பணிப்பின் மூலமாகவும், இயேசுவின் வழியாகவும், தேவனுடன் மீண்டும் உறவிற்குள் வந்தவர்களையே, தேவன் ஊழியக்காரர்கள் என்று கருதுகின்றார். இந்தக் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களே, தங்களது சகல ஊழியர்களாகிய, மற்றச் சகோதர சகோதரிகளிடத்தில் இரக்கம் பாராட்டுவதற்கென எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

இயேசுவின் புண்ணியத்தின் வாயிலாக, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள தேவனுடைய புத்திரர்கள், புதிய சிருஷ்டிகள் ஒவ்வொருவரும் தனது பெலவீணங்களுக்குப் பொறுப்பாளியாகக் கருதப்படுகின்றனர்; ஆயினும், இவர்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, மன்னிப்புக் கேட்கும் பொழுதோ, கிரிஸ்துவினிமித்தமாக இவர்களுடைய தப்பிதங்கள் இலவசமாய் இரத்துச் செய்யப்படுவதற்கென, தெய்வீக வல்லமையானது ஏற்பாடு பண்ணியுள்ளது. ஆனால், தேவனுடைய பின்னைகளுடைய இந்தக் தப்பிதங்கள் மன்னிக்கப்படுதல் என்பது, இவர்கள் தங்களது சகோதரர்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்குவதற்கான ஆவியைக் கொண்டிருப்பதைச் சார்ந்துள்ளது; ஏனைனில், “நீங்களும் அவனவன் தன் தன் சகோதரன் செய்த தப்பிதங்களை மனப்பூர்வமாய் மன்னியாமற்போனால், என் பரம பிதாவும் உங்களுக்கு இப்படியே செய்வார் என்றார்.” “ஏனைனில்,

நீங்கள் மற்றவர்களைத் தீர்க்கிற தீர்ப்பின்படியே நீங்களும் தீர்க்கப்படுவீர்கள்; நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு அளக்கிற அளவின்படியே உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்” (மத்தேய 18:35; 7:2). தெய்வீக ஏற்பாடுகள் எத்துணை அருமையாய் உள்ளது! இவைகள் எத்துணை ஆசீர்வாதமாகவும், இராஜ்யத்திற்கான நமது ஆயத்தமாக்குதல்களில் நமக்கு எத்துணை நன்மையாகவும், எத்துணை உதவியாகவும் உள்ளது!
